

[Mejdahl]

bruger-låneordningen, som trådte i kraft den 15. februar, er et godt rygstød. Det stiller samtidig øgede krav til de unges egenopsparing, men det er et godt princip, som burde gælde mange andre steder i samfundet.

Den nye landmandsuddannelse, som trådte i kraft den 1. august 1989, har været med til at gøre landmandsuddannelsen mere spændende, og det har allerede tiltrukket flere unge til landbrugsskolerne. Når undervisningsministerens lovforslag om landbrugssuddannelsen og landbrugsskolernes placering på lige vilkår med erhvervsskolerne bliver vedtaget, må landmandsuddannelsen opnå en ligestilling med andre ungdomsuddannelser i skole- og erhvervsvejledernes kartotek; landmandsuddannelsen er nemlig en god og grundig uddannelse.

Afskrivningsreglerne er ændret, så afskrivningsgrundlaget kan overføres fra sælger til køber ved generationsskifte. Virksomhedsskatteprocenten er sat ned fra 50 til 38, og det var nok en tanke værd at indføre en konjunkturudligningsordning, som ikke kun kan bruges til investeringer, som investeringsfondshenlæggelser kan, men hvor et opsamlet overskud fra de gode år kan bruges i de dårlige år.

Andelsbevægelsen og landbruget har været knyttet tæt sammen. Det har landbruget haft et stort udbytte af, og i Venstre vil vi værne om andelsbevægelsen. Andels-selskabsformen giver en valgmulighed mere, som alle, der kan se en fordel heri, kan benytte.

Vikarordningen, som ligger til behandling i folketingsudvalget nu, er en god ordning, som er med til at skabe tryghed i familiebruget. Rådgivningstjenesten har til fulde vist sin berettigelse; den er i allerhøjeste grad med til sammen med efteruddannelsen at formidle og nyttiggøre den nyeste viden til praktisk anvendelse i landbruget.

Det har af hensyn til statens finanser været nødvendigt at reducere det offentliges tilskud til disse ordninger, og jeg vil ikke afvise, at det også kan blive nødvendigt i fremtiden. Det væsentlige for Venstre er, at ordningerne oprettholdes som ordninger, og så vil vi arbejde for, at landbrugets særbyrder reduceres og forsvinder; jeg tænker her på ejendomsskatterne, som er en forældet beskatningsform, vi grundlæggende er imod. Det er også væsentligt af hensyn til konkurrenceevnen, at landbruget ikke har særbyrder i forhold til konkurrenterne, og det har landbruget med hensyn til jordskatterne.

Der ligger store udfordringer for fremtidens bonde. Bonden har altid spejdet efter nye veje, og nutidens bonde har altid søgt at finde sandheden i det nye. Skal en del af den fremtidige landbrugsproduktion være biomasseprodukter og det, man med et nudansk ord kalder non-foodproduktion, så skal kravene til forskning ikke mindskes i de kommende år, tværtimod.

Det gælder også, hvis man skal bestræbe sig på, at husdyrgødningen skal indeholde mindre mængder kvælstof og fosfor end det, vi kender i dag. Husdyrgødningsmængden er i øvrigt den samme i dag, som den var før krigen. Vi har ganske vist flere svin, men færre kreaturer og heste.

Forbrugerne har også en interesse i landbrugsproduktionen, først og fremmest i, at fødevarerne er sunde og billige, men også i, hvordan og under hvilke forhold de produceres. Det er derfor vigtigt, at vi fastholder vort høje veterinære stade, at vi ikke kan finde hormoner og medicinrester i fødevarerne, og at produktionen foregår etisk forsvarligt. Også her spiller konkurrencemomentet ind, og derfor er det vigtigt, at andre lande iagttager samme forholdsregler, som vi gør.

Vi skal have en bæredygtig udvikling i landbruget. Men bæredygtighed er meget andet end miljø – det har jeg villet understrege med det, jeg har sagt – og så har jeg i øvrigt fuld fortrøstning til, at tingene lykkes. Den mærkbare holdningsændring, som helt tydeligt kommer frem i landbruget, er den bedste garant for, at vi i fællesskab finder de mest hensigtsmæssige løsninger også for miljøet.

Holdningsændringen er ikke mindst mærkbar i landbougdommen, og det har landbrugsskolerne en stor del af æren for. Men jeg beder om forståelse for, at ting tager tid; af de investeringer, som landbruget sidst blev pålagt til udførelse inden udgangen af 1992, mangler endnu investeringer for 700 mio. kr. at blive udført. Disse forbedringer kan af gode grunde ikke have virket endnu.

Det, det drejer sig om, er, at landbruget går ind i en aktiv dialog om disse ting, og at vi træffer beslutninger, som fjerner usikkerheden for erhvervet, og at vi giver den enkelte landmandsfamilie ro til at disponere over egen bedrift; så er det op til landmanden selv at disponere økonomisk og miljømæssigt forsvarligt inden for de rammer, vi politikere beslutter.